

Er is nog steeds veel ophef over wat men blijft noemen, een diabetesongeval in Amsterdam, waarbij een iemand vol gas in reed op een menigte voor het Centraal Station.

Volgens getuigen was er geen sprake van een ongeluk en daarmee doelend op een terroristische daad. Maar, was het misschien iets heel anders dan wij denken?

Het is een bekend feit dat deze website slimme lezers heeft, die zelf goed kunnen nadenken en soms met bijzondere feiten en invalshoeken komen.

Zoals de volgende lezer (dank!) over het zogenaamde diabetesongeval in Amsterdam afgelopen juni.

Feiten overtuigen niet, mensen overtuigen. Daarom begin ik dit stukje niet met een droge opsomming van de nogal vreemde verhalen die wij geacht worden te geloven over het diabetesongeluk op het Stationsplein in Amsterdam waarbij acht mensen gewond raakten. Het was geen ongeluk, maar het was ook geen terreuraanslag.

Om erachter te komen wat er echt is gebeurd hoeft u geen lang onderzoek te doen. U hoeft alleen maar de mensen aan te spreken die erbij betrokken waren. Vraagt u zich eens af of u iemand kent die hulpverlener was bij dit ongeluk, van de bewaking, de ambulance, de politie, de marechaussee, de sleepdienst. Stelt u die mensen de simpele vraag: 'goh, wat is daar gebeurd op 10 juni?' Het antwoord dat u zult krijgen zal in alle gevallen zijn: 'daar mogen wij niet over praten.' Vertelt u dan vriendelijk dat u het sterke vermoeden hebt dat de zaak stinkt en dat het waarschijnlijk om een terreuroefening ging die als een echt ongeluk is verkocht aan het publiek.

De blik die u dan in de ogen ziet van de betreffende hulpverlener vertellen u meer dan duizend dossiers. Ik heb het al gedaan en u zult ontgoocheling zien en waarschijnlijk het begin van tranen. Aan al deze mensen is verteld dat zij hun mond moeten houden en anders hun baan op het spel zetten. Met die blik weet u genoeg, u hoeft hun baan niet op het spel te zetten om genoeg te weten, deze mensen zijn geen beroepsleugenaars. Doe het, wat is er schofferend aan vragen stellen? Laten wij met zijn allen deze grote leugen ontmaskeren.

Hieronder zal ik wat feiten op een rij zetten om aan te geven waarom het om een terreuroefening ging. De foto's kunnen u mogelijk helpen om betrokken hupverleners te identificeren en aan te spreken.

Het ongeloofwaardige script

Het script luidt dat Khalid, een Marokkaan niet toevallig, met zijn auto het stationsplein was opgereden, daarvoor een bekeuring kreeg van twee agenten en vervolgens werd doorgestuurd het stationsplein op. Na vijftig meter zou hij ineens gas hebben gegeven, acht mensen hebben omver gereden om vervolgens tot stilstand te komen tegen de balustrade van de metro.

Wat er mis is met dit script:

1. De agenten sturen Khalid door dus kennelijk vertoende hij nog geen duidelijke tekenen van onwel worden. Tien seconden later verliest hij ineens de volledige controle over zijn voetcoördinatie?

2. De agenten sturen hem het plein op waar terugsturen veel logischer was geweest. De weg terug was niet alleen veel korter, die was ook overzichtelijker en minder druk. Tevens zou Khalid dan via een normale kruising voor automobilisten het plein hebben kunnen verlaten en niet via een onoverzichtelijke kruising alleen bestemd voor trams. Daar waar de agenten hem staande hielden was overigens volop ruimte om te keren. Zie figuur 1.

3. Khalid rijdt over de trambaan, geeft ineens vol gas maar verliest niet zijn controle over het stuur want hij weet zonder beschadigingen over de smalle trambaan te scheuren. Vervolgens parkeert hij de auto met een kusje tegen de balustrade. Er is veel oog-hand-voetcoördinatie vereist om de auto zo, met geen of nauwelijks schade, te parkeren. Die had Khalid kennelijk alweer hervonden. Zie figuur 2.

4. De plaats waar de slachtoffers liggen en de baan die de auto heeft afgelegd matchen niet. In Figuur 3 moet Khalid een baan hebben afgelegd over de linkerkant van de foto, één slachtoffer ligt helemaal rechts van de foto, verstopt tegen de afscheiding, en een ander slachtoffer lag, reeds ingepakt, nog verder naar rechts. De baan van de auto is tientallen meters van hen verwijderd. De plaats van de slachtoffers lijkt enkel en alleen gekozen om zoveel mogelijk uit het zicht te houden van pottenkijkers.

5. De auto vertoont geen enkele blikshade. Acht mensen met hoge snelheid omver rijden en de motorkap, dak of zijkant vertoont geen enkele blikshade? Alleen de voorruit is stuk.

6. Er is maar één foto bekend waarop een gewonde te zien is en die gewonde lijkt op een pop. Met dit 'slachtoffer' wordt zo onzorgvuldig omgesprongen, hij wordt meerdere malen

gedraaid naar volstrekt onlogische posities, dat het wel om een pop moet gaan. Zie figuur 4.

7. Vele foto's van het incident lijken gemanipuleerd te zijn. Hierdoor krijgt u de indruk dat er veel mensen op het plein waren ten tijde van het ongeluk. Mogelijk zijn veel van die mensen in de foto's geplakt met Fotoshop en was er bijna niemand; het plein was voor de terreuroefening reeds afgezet voor het publiek. Figuur 5 is net na het incident geschoten want de plaats van het delict is nog niet afgebakend. De foto lijkt gemanipuleerd en met name de benen van de mensen bij de autodeur kloppen niet. Figuren 6 en 7 zijn tien minuten na elkaar geschoten, zie stationsklok, en het plein is ineens bijna leeg. Gezien de reeds aangebrachte afbakeningen is het volkomen onlogisch dat het plein verder zou zijn ontruimd, en dat in zeven minuten tijd. Figuur 8 toont een politieagente zonder benen. Zij zou een zwarte broek aan moeten hebben maar hier is alleen een blauw mannenbeen te zien met een grote schoen. Zij kan niet achter de balustrade staan want dat is de ingang van de metro (bron ANP).

Wat was de werkelijke aanleiding voor dit incident?

Het voorgaande is een opsomming van merkwaardigheden die, Ockhams scheermes toepassend, de vraag doen rijzen of het officiële verhaal wel klopt. Er is een alternatieve hypothese die de getoonde anomalieën veel beter kan verklaren.

Dit incident heeft als draaiboek een script gehad voor een terroristische oefening. Deze oefening is vervolgens als echt verkocht aan het publiek, inclusief de vreemde wendingen in het verhaal en waarschijnlijk ook de recente 'lekkage'.

Deze operaties worden psychologische operaties genoemd om de mening van het publiek te sturen. Reeds honderd jaar geleden werd ontdekt dat het mogelijk is om het grote publiek alles te laten geloven wat de autoriteiten maar willen. De enige twee ingrediënten die nodig zijn, zijn herhaling en een eensluidende pers. Het incident in Amsterdam is zeker niet de eerste psychologische operatie die heeft plaatsgevonden. De Navo is in de jaren negentig in Italië veroordeeld voor bomaanslagen die zij pleegde. De Navo schoof de schuld in de schoenen van communistische groepen: operatie Gladio.